

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.IV.40.988/2021/3.

A tanács tagjai: Dr. Dobó Viola a tanács elnöke
Dr. Hajas Barnabás előadó bíró
Dr. Balogh Zsolt bíró

A felperes: felperes1
(cím1)

A felperes képviselője: Exterde Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: Dr. Exterde Anikó; cím2)

Az alperes: Miniszterelnökség RRF Terv Végrehajtásáért és Fejlesztéspolitikai Jogi
Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkárság
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Borzási Bence kamarai jogtanácsos
(cím3.)

A per tárgya: az FJF/842/2 (2021) számú szabálytalansági döntés számú
közigazgatási határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A fellebbezést benyújtó fél: felperes (9. sorszám alatt)

A fellebbezett határozat: a Fővárosi Törvényszék 42.K.704.825/2021/8. számú
végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 42.K.704.825/2021/8. számú végzését helybenhagyja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 12.000 Ft (azaz tizenkétezer forint) másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Pénzügyminisztérium RFP Jogi és Felülvizsgálati Főosztály folyamatba épített ellenőrzést követően megállapította, hogy a felperes VEKOP-2.1.1-15-2016-00125 azonosító számú, „Alacsony hőbevitelű abrazív vágó és tisztítókorongok rozsdamentes anyagok megmunkálásához” elnevezésű projektjének költségvetésében tervezett és elszámolt tárgyi eszköz és immateriális javak beszerzése nem felel meg a 651/2014/EU Bizottsági rendelet (a továbbiakban: Csoportmentességi rendelet) szerinti több felhasználó számára vonatkozó hozzáférhetőség kritériumának. Erre figyelemmel tájékoztatta a felperest, hogy a szabálytalansági eljárást a 2014-2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 164. § (2) bekezdésének a) pontja alapján

„szabálytalanság történt” megállapítással lezárta, és elrendelte a kutatási infrastruktúrához nyújtott beruházási támogatás jogcímen elszámolt számlák támogatástartalmának, azaz 73.024.080.- forintnak a visszakövetelését. Az alperes 2021. június 22. napján kelt FJF/842/2 (2021) iktatószámú döntésével a szabálytalansági döntést, valamint az abban meghatározott jogkövetkezményt helybenhagyta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] A felperes keresetlevelében elsődlegesen kérte az alperes döntésének megváltoztatását a szabálytalanság fenn nem állásának megállapításával és a szabálytalansági döntés megsemmisítésével. Másodlagosan kérte a szabálytalansági eljárásban meghozott döntés hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a projekt célja megfelelt a felhívás céljának, az infrastruktúra szükséges és indokolt volt a projektcél eléréséhez, az irányító hatóság az infrastruktúra beszerzését jóváhagyta, és az megfelelt a jogszabályi követelményeknek. A több felhasználó számára való hozzáférhetőség kapcsán kifejtette, hogy sem a Csoportmentességi rendelet, sem egyéb jogforrás nem rendelkezik arról, hogy a hozzáférhetőség biztosítása milyen lehetséges módon valósítható meg, egyebekben pedig biztosította bármely külső felhasználó számára a hozzáférést. Tájékoztatta továbbá a bíróságot, hogy a 2021 júliusában benyújtott keresetlevelét az elsőfokú hatóság nem továbbította a bíróság részére, ekként nem tett eleget az erre vonatkozó jogszabályi kötelezettségének.

[3] Az alperes a bíróság felhívására tett nyilatkozatában a keresetlevél visszautasítását kérte. Indokolása szerint a támogató és a támogatott, azaz felperes között létrejött támogatási jogviszony polgári jogi jogviszony, ezért a támogató döntéseivel kapcsolatos jogviták eldöntése polgári peres eljárásban kezdeményezhető. Álláspontjának alátámasztására a Kúria 1/2012. (XII. 10.) KMK-PK véleményére, illetve a Kúria Kpkf.V.39.273/2020/6. számú végzésére hivatkozott.

A fellebbezett határozat

[4] Az elsőfokú bíróság a keresetlevelet visszautasította. Végzését a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 1. § (1) bekezdésére, a Kp. 4. § (1) és (7) bekezdésére, a Kp. 14. § (1) bekezdésére valamint a Kp. 48. § (1) bekezdésének b) pontjára alapította.

[5] Hivatkozott a Rendelet 3. § (1) bekezdésének 54. pontjára, miszerint a támogatási szerződés a támogatások kedvezményezettjei és az irányító hatóság között létrejött, a támogatás felhasználását szabályozó polgári jogi szerződés. A jogszabály tehát egyértelműen meghatározza, hogy a szabálytalansági eljárás során vizsgálat alá vont támogatási szerződés nem közigazgatási, hanem polgári jogi szerződés, ekként az azzal kapcsolatos jogvita nem minősülhet a Kp. fentebb idézett rendelkezése szerinti közigazgatási jogvitának.

[6] Az elsőfokú bíróság utalt a Kúria 1/2012. (XII. 10.) KMK-PK véleményére is, amely kimondja, hogy a pénzügyi támogatásokkal összefüggő perek az alapján minősülhetnek polgári vagy közigazgatási ügynek, hogy a támogatási jogviszony vonatkozásában valamely szervezet részére a jogszabály tételes rendelkezése biztosít-e közigazgatási hatósági hatáskört. Közigazgatási hatáskör csak akkor állapítható meg, ha arról jogszabály – az első fokon eljáró hatóság megnevezésével – egyértelműen rendelkezik. Hivatkozott továbbá a Kúria és a Fővárosi Törvényszék ezt alátámasztó döntéseire (Kpkf.V.39.273/2020/6.; Kfv.IV.35.695/2017/8.; Kfv.II.37.776/2013/12.; Fővárosi Törvényszék Kpkf.10.670.731/2018/2.). Mindezekből azt a következtetést vonta le, hogy a felperes és a támogató hatóság között polgári jogi szerződés jött létre, az ezzel kapcsolatos szabálytalansági döntés nem közigazgatási hatósági döntés, tehát közigazgatási perben nem

tehető vitássá, annak felülvizsgálatára a közigazgatási bíróság hatásköre nem áll fenn. Ezért megállapította hatáskörének hiányát, és a felperes keresetlevelét visszautasította.

[7] Azt az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján nem tudta megállapítani, hogy mely bírósághoz volna szükséges áttenni a keresetlevelet, ezért arról nem rendelkezett.

A fellebbezés és az észrevétel

[8] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[9] Álláspontja szerint a Rendelet XXI-XXII. fejezeteinek rendelkezései egyértelműen megállapítják az irányító hatóság elsőfokú és a miniszter másodfokú közigazgatási hatáskörét a szabálytalansági eljárásban. Azt is kifejtette, hogy a megváltozott jogszabályi környezetre figyelemmel a Kúria 1/2012. (XII. 10.) KMK-PK véleménye alapján az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétes következtetésre kellett volna jutni, és a támogatási szerződéssel kapcsolatos szabálytalansági döntéssel összefüggő igényérvényesítés esetében közigazgatási jogvita áll fenn, amely a közigazgatási bíróság hatáskörébe tartozik. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság végzésében kifejtett bírósági joggyakorlatra hivatkozás egy korábbi jogszabályi környezetben született joggyakorlatot tükröz, amely már meghaladottá vált.

[10] A felperes szerint az elsőfokú bíróság végzésének azon megállapítása, miszerint „A jogszabály tehát egyértelműen meghatározza, hogy a szabálytalansági eljárás során vizsgálat alá vont támogatási szerződés nem közigazgatási, hanem polgári jogi szerződés, ekként az azzal kapcsolatos jogvita nem minősülhet a Kp. fentebb idézett rendelkezése szerinti közigazgatási jogvitának.” következtetése nem következik a mondat első feléből, mert a szabálytalanság megállapítása és a támogatás visszakövetelésének elrendelése olyan, sajátosan és félreismerhetetlenül közjogi aktusok, amelyek esetében fel sem merülhet azok magánjogi megítélésének lehetősége.

[11] Arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság határozata azért is jogszabálysértő, mert a hatásköre hiányának megállapítása mellett a keresetlevél áttételéről is rendelkeznie kellett volna, mivel a döntéshez szükséges valamennyi információ rendelkezésre állt a keresetlevél visszautasításakor.

[12] Az alperes észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását, és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[13] Álláspontja szerint a szabálytalansági eljárás nem minősül közigazgatási eljárásnak, ezért a Fővárosi Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a perbeli eljárás során született döntés nem közigazgatási döntés. A perbeli esetben ugyanis nincs szó klasszikus értelemben vett, jogorvoslással támadható közigazgatási határozathozatalról, továbbá az alperes és a felperes között létrejött támogatási jogviszony a perrel érintett Rendelet 3. § (1) bekezdés 54. és 55. pontjai alapján polgári jogi jogviszony.

[14] Hivatkozott a Kúria Kpkf.VI.39.655/2020. számú eseti döntésében kifejtettekre, miszerint a támogatási kérelemmel és támogatói okirattal létrejövő szerződéses jogviszonyban keletkezett igényt polgári perben lehet érvényesíteni a jelenlegi jogszabályi környezetben is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

[16] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül. A Kúria a

jelen fellebbezési eljárásban csak olyan jogszabálysértéseket vizsgálhat, amelyek a bíróság hatáskörével kapcsolatosak, az ügy érdemére tartozó kérdések e másodfokú eljárásnak nem lehetnek tárgyai.

[17] Az elsőfokú bíróság végzésében idézte a támogatási szerződés megítélésével kapcsolatos irányadó, releváns jogszabályokat és bírósági gyakorlatot.

[18] A Kúria az elsőfokú bíróság döntésével egyetért, az első fokon eljáró bíróság a keresetlevelet visszautasító határozatát jogszabálysértés nélkül hozta meg.

[19] A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.II.37.776/2013/12. számú végzésében már foglalkozott a szabálytalansági eljárással és a támogatás egy részének visszafizetéséről rendelkező döntés kapcsán mondta ki, hogy az közigazgatási perben nem vitatható, végzésében az akkor hatályos közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseire és a KMK-PK véleményben foglaltakra is figyelemmel volt. Döntését a közigazgatási hatósági jogkör hiányából vezette le, továbbá abból, hogy nem volt kifejezett jogszabályi rendelkezés a szabálytalansági eljárásokban a Ket., valamint a szabálytalansági döntéssel szembeni jogorvoslat tekintetében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) XX. fejezet alkalmazására.

[20] Ezt az álláspontot a Kúria Kpkf.V.39.273/2020/6. számú végzésében megerősítette, és azt a Kp. alkalmazási körében is irányadónak tekintette, és egyben az elsőfokú bíróság végzésének az indokolását a következőkkel kiegészítette. A KMK-PK vélemény a közigazgatási hatósági hatáskör – valamint egyes szövegrészeket tekintve – a közigazgatási hatáskör oldaláról vizsgálta a pénzügyi támogatásokkal összefüggő pereket. A jelenlegi szabályozási környezetben a tágabb fogalomból, a közigazgatási hatáskör fennállásának vizsgálatából lehet kiindulni, tekintve, hogy a Kp. nemcsak a hatósági aktusok előtt nyitotta meg a közigazgatási bírói út lehetőségét, hanem egy többszintű definíció megalkotásával – a hatósági aktusokon túli – közigazgatási tevékenységek esetében is biztosítja a közigazgatási jogvita kezdeményezését.

[21] Ahhoz, hogy eldönthető legyen, hogy közigazgatási jogvitának van-e helye valamely ügyben, a Kp. által felállított többszintű definíció valamennyi elemének vizsgálata szükséges. A többszintű definíció körében a Kp. 4. §-a tartalmazza a közigazgatási jogvita meghatározását; a többszintű szabályozás első lépcsője a Kp. 4. § (1) bekezdésében annak kimondása, hogy a közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási tevékenység jogszerűségével kapcsolatos jogvita. A Kp. második lépcsőként a 4. § (1) bekezdésében meghatározza a közigazgatási tevékenység három elemét: közigazgatási szerv valósította meg; a közigazgatási jog által szabályozott tevékenység; az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányul vagy azt eredményezi, tehát joghatást kiváltó. A Kp. 4. § szövege a (2) és (3) bekezdésében ezen kívül értelmezést segítő meghatározást ad a közigazgatási tevékenység, illetve a közigazgatási cselekmény vonatkozásában, emellett a további bekezdések is újabb értelmezést segítő rendelkezéseket tartalmaznak. A többszintű definíció valamennyi elemének vizsgálatával és azok összegzése alapján levont következtetéssel állapítható meg, hogy a kereset közigazgatási per tárgyát képezi/képezheti-e. A közigazgatási hatáskör fennállása – melyet a KMK-PK vélemény elhatárolási kérdésként tekint – a Kp.-nak a közigazgatási tevékenység hármas fogalmi eleme körében, annak részeként szemlélhető.

[22] A Kúria Kpkf.V.39.273/2020/6. számú végzésében ezért elsőként vizsgálta, hogy az alperes és a szabálytalansági eljárást lefolytató irányító hatóság általában közigazgatási szervnek minősülnek-e. Mind az alperes, mind az irányító hatóság a végrehajtó hatalom részei, Magyarország minisztériumainak felsorolásáról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi V. törvény 1. § i) pontja nevezi meg az alperesi minisztériumot, míg az 1. § j) pontja szerinti Pénzügyminisztérium egy szervezeti

egységeként jelenik meg a Regionális Fejlesztési Programokért Felelős Helyettes Államtitkárság. A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 19. § (1) bekezdése szerint a minisztérium a miniszter munkaszerveként működő, a Kormány irányítása alatt álló különös hatáskörű központi kormányzati igazgatási szerv. A Kit. 27. § (1) bekezdése pedig az irányító hatóság kapcsán mondja ki, hogy a minisztériumban az európai uniós források felhasználásával kapcsolatos irányító hatósági feladatok ellátására helyettes államtitkár működik; a (3) bekezdés értelmében a helyettes államtitkár tevékenységét a minisztérium szervezeti és működési szabályzata szerint a miniszter, az államtitkár, vagy a közigazgatási államtitkár irányítja; az európai uniós források felhasználásával kapcsolatos irányító hatósági feladatok tekintetében az (1) bekezdés szerinti helyettes államtitkár nem utasítható.

[23] Az alperes és az irányító hatóság tehát – általánosságban – közigazgatási szervezetnek minősülnek. A Rendelet 164. § (1) bekezdése szerint a szabálytalansági eljárás lezárásáról az irányító hatóság vezetője dönt. A Rendelet 6. alcíme meghatározza az európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter feladatait, amelyek között a miniszter által vezetett minisztérium jogorvoslati feladatai körében a szabálytalansági eljárásban az irányító hatóság által hozott döntések ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálását a 12. § (1) bekezdése nevesíti.

[24] A felperes fellebbezésben foglalt érvelése kapcsán ugyanakkor a Kúria megállapította, hogy azt a kérdést, miszerint közigazgatási jogvitának van-e helye a perbeli esetben, a szabálytalansági eljárást követően, önmagában ez a közigazgatási szervi minőség, vagy az „irányító hatóság” elnevezésében a hatóság kifejezés még nem dönti el. Ennek elbírálásához a Kp. szerinti további definíciós elemek és a Rendelet összevetése szükséges.

[25] Az alanyi elem – általánosságban – megállapítható volt tehát az előzőek alapján, de figyelemmel kell lenni a jogági elem megvalósulására is ahhoz, hogy e szervek tevékenysége közigazgatási tevékenységnek legyen minősíthető. A jogági elem fennállásának vizsgálatához pedig azt kell megnézni, hogy a sérelmezett tevékenység közigazgatási jog által szabályozott tevékenység-e, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányul vagy azt eredményezi-e, tehát közigazgatási joghatást kivált-e. Ebben a vonatkozásban hangsúlyozza a Kúria, hogy a Korm. rendelet rendszerében nincs olyan jogszabályi előírás, és ilyet a felperes sem tudott megjelölni a fellebbezésében, amely e szervekre kifejezetten – a per tárgyát képező kérdéskörben – közigazgatási hatáskört telepítene.

[26] A Korm. rendelet 3. § (1) bekezdés 47. pontja szerint szabálytalanság: az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikk 36. pontjában foglaltak, az EMVA forrás esetén a KAP rendelet 2. cikk (1) bekezdés g) pontjában foglaltak, továbbá nemzeti jogszabály, a támogatási szerződés, az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 38. cikk (7) bekezdésében meghatározott finanszírozási megállapodás vagy a végső kedvezményezett és a pénzügyi közvetítő között kötött szerződés, illetve a végső kedvezményezett javára kiadott kezességvállalási nyilatkozat alapján a végső kedvezményezettet terhelő kötelezettségek megsértése, amelyek eredményeképpen Magyarország pénzügyi érdekei sérülnek, illetve sérülhetnek. A Rendelet XXI. fejezete írja elő az irányító hatóság feladatait szabálytalanság észlelésétől a szabálytalansági döntés meghozataláig – ide értve a szabálytalansági eljárásban meghozható döntések körét is –, a XXII. fejezete pedig a szabálytalansági döntéssel kapcsolatos jogorvoslatra meghatározza az alperes szervezetéhez tartozó központi koordinációs szerv vonatkozásában a jogorvoslati eljárásban hozható döntések körét.

[27] A Kúria mint másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a Kúria korábban közzétett eseti döntésében (Kfv.IV.35.695/2017/8.) foglalkozott a Rendelet előtti

programozási időszakra vonatkozó szabályokat megállapító, a 2007-2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelettel (a továbbiakban: 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet), annak a Rendeletben meghatározottal lényegét tekintve megegyező eljárásrendjével. Rögzítette, hogy a 4/2011. (I. 28.) Korm. rendeletnek önálló eljárásrendje és jogorvoslati rendszere van; megállapítja a szabálytalanság észlelése esetén a szabálytalansági eljárás lefolytatásának feltételeit. Ezzel együtt az eseti döntés azt is elemezte, hogy „a támogatási szerződés megkötésével, illetve a támogatói okirat kibocsátásával a felek között polgári jogi jogviszony jön létre (lásd 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet Értelmező rendelkezések 2. § 27. és 28. pontjait), mely jogviszonyban az irányító hatóság nem közigazgatási határozatot hoz, hanem polgári jogi nyilatkozatot tesz. A polgári jogi nyilatkozat jellegén nem változtat az a körülmény, hogy a nyilatkozat megtételének eljárási rendjét jogszabály határozza meg és a támogató oldalán a döntés meghozatalában és az ellenőrzési feladatok elvégzésében államigazgatási szerv is részt vesz.” Mindezeket a jelen ügyben is az ítélezése alapjául fogadta el a Kúria, mert a Rendelet 3. § (1) bekezdésének 54. és 55. pontja a 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet 2. § 27. és 28. pontjaival azonosan állapítja meg, hogy polgári jogi jogviszonyról van szó a felperes esetében is, a felek által megkötött támogatási szerződés tartalma, a támogatási konstrukció az, amely determinálja, hogy a polgári jogi elemek vannak jelen a szabálytalanság megállapítása, a támogatási szerződéstől való elállás és a kifizetett támogatási összeg és kamatai visszakövetelése mögött.

[28] A fentiek alapján helytálló volt az elsőfokú bíróság döntése, miszerint a keresettel támadott szabálytalansági eljárásban hozott döntések nem minősülnek közigazgatási tevékenységnek, ezért azok jogszerűsége vizsgálatára közigazgatási jogvitában nincs törvényes lehetőség. A Kúria a már hivatkozott Kfv.II.37.776/2013/12. számú eseti döntésben a szabálytalansági eljárást vizsgálta és a támogatás egy részének visszafizetéséről rendelkező döntés kapcsán mondta ki, hogy az közigazgatási perben nem vitatható.

[29] A Kúria a fentiek szerint megerősített, és töretlenül követett gyakorlata szerint tehát a támogatási kérelemmel és támogatói okirattal létrejövő szerződéses jogviszonyban, amely Rendelet 3. § 54. pont alapján polgári jogi jogviszony, a kedvezményezett a támogatási összeg kifizetése iránti igényét, – eredménytelen kifogást követően – polgári perben érvényesítheti. A kifogás elutasítása tárgyában hozott döntés nem lehet közigazgatási jogvita tárgya. [Kpkf.V.39.273/2020/6.; Kpkf.VI.39.649/2020/2.; Kpkf.VI.39.655/2020/2.]

[30] Indokolt megjegyezni azt is, hogy a Kúria hatásköri bíráskodása (eljáró bíróság kijelölése) körében is többször vizsgálta azt a kérdést, hogy a támogatási szerződés, illetve a támogatói okirattal polgári jogi vagy közigazgatási jogviszonyt hoz-e létre. A Kúria gyakorlata szerint a felek közötti jogviszony a támogatási szerződés megkötésével, illetve támogatói okirat kiállításával fordul át polgári jogi jogviszonyba. A töretlen gyakorlat szerint az ilyen jogviták elbírálására, ha annak tárgya a már megkötött szerződésre vonatkozik, amely jogszabályi rendelkezés alapján polgári jogviszonyt keletkeztet, a Kúria polgári perben eljáró bíróságot jelöl ki. [Kfv.IV.35.433/2020/6.; Kkk.IV.39.125/2021/5.; Kpk.IV. 39.341/2020/3.] A Kúria Kfv. IV. 35.428/2020/6. számú határozatában rámutatott, hogy a támogatások közpénz jellegéből és az alperes jogállásából fakadóan a támogatási kérelem elbírálása során a közigazgatási, közhatalmi jelleg dominál. Mindaddig, amíg a felek között polgári jogi, kötelmi jogi helyzet létesítésére (támogatói okirat kiadására vagy támogatási szerződés megkötésére) nem kerül sor, a jogviszony közjogi jellege kizárólagos.

[31] A Kúria gyakorlata arra is kiterjed, hogy a támogatási szerződéstől, mint polgári jogi szerződéstől való elállás esetén a szerződésszegéssel kapcsolatban tett megállapítások a polgári bíróság előtt vitathatók. Közigazgatási jogviszony hiányában a határozat

kikényszerítésére irányuló mulasztási kereset hatáskör hiányában nem indítható. [Kpkf.VI.39.306/2021/2.]

[32] A Kp. 47. § (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a bíróságnak a hatáskörét és az illetékességét a keresetlevél, annak mellékletei és a rendelkezésre álló iratok alapján kell elsődlegesen vizsgálnia. Az eljáró bíróság megjelölése és a bíróság hatáskörére és illetékességére vonatkozó adatok a keresetlevél alaki követelményei közé tartoznak [Kp. 37. § (1) bekezdés a) és e) pont]. Ebből következően a bíróság hatáskörére és illetékességére vonatkozó adatok hiányosságai esetén hiánypótlásnak van helye, de ez nem jelenti azt, hogy a bíróságnak kiterjedt „nyomozást” kellene folytatnia.

[33] A Kp. 48. § (1) bekezdés b) pontja szerint azonban a bíróságnak a saját és nem más hatáskörét kell tisztáznia. Ebből következően a bíróságnak arra kell kibocsátania hiánypótlási felhívást a felperes irányába, hogy miért közigazgatási bíróság előtt kíván perelni, de azt nem szükséges tisztáznia és ennek érdekében vizsgálatot folytatnia, hogy ki másnak kell eljárnia. Ha a keresetlevélből vagy az esetleges hiánypótlásból megállapítható, hogy a közigazgatási bíróság nem járhat el, de nem tudni, hogy ki másnak van hatásköre vagy illetékessége, a keresetlevél visszautasításának van helye. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság az áttételről nem dönthetett, a keresetlevélből a polgári bíróság hatáskörére, illetékességére, a felperes polgári jogi igénye jogcíme nem volt kideríthető.

[34] Mindezekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság érdemben helyes végzését – az indokolás kiegészítésével – a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

[35] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében perköltség megállapítását kérte, de azt külön nem számította fel. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései szerint, ha a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek az eljárást megelőző és a tárgyaláson kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 6000 Ft, de legalább 12 000 Ft. A másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi munkadíj ennek az 50%-a. Az észrevétel terjedelme és kimunkáltsága alapján a Kúria négy óra időráfordítást tartott elfogadhatónak, amely az IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján megállapított 3.000 Ft óradíjjal számolva 12.000 Ft-ot tesz ki.

A döntés elvi tartalma

[36] *A támogatási kérelemmel és támogatói okirattal létrejövő szerződéses jogviszonyban, amely a 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet 3. § 54. pontja alapján polgári jogi jogviszony, a kedvezményezett a támogatási összeg kifizetése iránti igényét, – eredménytelen kifogást követően – polgári perben érvényesítheti.*

Záró rész

[37] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[38] A Kúria az alperes részére járó fellebbezési eljárási költséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján 12.000 forint összegben állapította meg és annak megfizetésére a felperest a Kp. 35. § alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[39] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[40] A Kúria által hozott határozat ellen fellebbezésnek a Kp. 112.§ (2) bekezdése, felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2021. november 23.

Kúria
IV.Kpkf.40.988/2021/3

8

A kiadmány hiteléről: